

Zpěvník na tábor

(2017)

Obsah

Kočka na okně - Jiří Suchý.....	3
Honky tonky blues - Jiří Suchý a Jiří Šlitr.....	3
Dítě školou povinné - Jiří Suchý.....	4
Jez - Ivan Mládek.....	5
V blbým věku - Xindl X.....	6
Jednou mi fotr povídá (z filmu Šakalí léta).....	8
Lokomotiva - Poletíme.....	9
Bláznova ukolébavka.....	10
Básniřka - Jaromír Nohavica.....	11
Blues folsomské věznice - Greenhorns.....	12
Mary, babička Mary - Ježek + Voskovec + Werich.....	13
Okoř.....	14
Bedna od whisky.....	15
Pijte vodu - Jarek Nohavica.....	16
Jarek Nohavica - Hlídač krav.....	17
Kozel - Jarek Nohavica.....	18
Rovnou - Greenhorns.....	18
Slavíci z Madridu - Waldemar Matuška.....	19
Dobrák od kosti - Chinaski.....	20
Šrouby a matice - Mandrage.....	21
Barbora píše z tábora - Uhlíř Jaroslav.....	22
Není nutno - Uhlíř Jaroslav.....	23
Buráky - Michal Tučný.....	24
Černý muž.....	25
Marnivá sestřenice - Jiří Suchý.....	26
Severní vítr - Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř.....	27
Stará archa - Spirituál kvintet.....	28
Waldemar Matuška - Jó třešně zrály.....	29
Znouzectnost - O ztraceném stínu.....	30
Waldemar Matuška - Růže z Texasu.....	31
Karel Kryl - Karavana mraků.....	32
Červená řeka.....	33
Dezertér - Původní Bureš.....	34
Waldemar Matuška - Hloupá žába (Pete Seeger).....	35
Bratři Ebenové – Trampská.....	36

Kočka na okně - Jiří Suchý

La^C-la-la-lá^{Cmi}-la-la, la^G-la-la-lá^{E7}-la-la, la-la^{Ami}, la^{D7}-la-la-la-la^G,

Na^G okně seděla kočka, byl horký letní den,
na okně seděla kočka a koukala^{D7} se ven,
byl horký letní den a kdekdo chodil bos,
na okně seděla kočka, venku^G zpíval^{G#dim} kos.^{D7}

Byl horký^G letní den a celý svět^{Hmi} se smál^E
a mně^{Ami} veselý sen se pod^{D7} jabloní zdál,
a celý^G svět se smál, vidím^{E7} to jako dnes,
na okně^{Ami} seděla^E kočka^{Ami} a venku^{D7} štěkal pes.^G

Honky tonky blues - Jiří Suchý a Jiří Šlitr

C

Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

F7 C

každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

G7 F7 C F7 C

honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

E7 Ami E7 Ami

Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,

D Ddim D7 G7

když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

Dítě školou povinné - Jiří Suchý

Dítě školou povinné
dovede to, co my ne,
my jsme sice světa znalí,
my jsme lidé s rozhledem,
ale hrát si jako malí,
to bohužel nesvedem.

Co se všechno nestane,
když si dítě zamane:
kuchyně se stane lesem
štokrdle medvědem.
Já i vy to těžce nesem,
že to taky nesvedem.

Dítě věří tomu, že z domu do ulice
vede třeba chodba tajná, *čmaj, č-á,*
o takové věci domovní důvěrnice
nemá ani šajna, á, á.

Dítě školou povinné
dovede to, co my ne:
dejme tomu v elektrice
průvodčí se rozplyne.
Dítě bloumá po Africe,
loví lvíce a my ne.

Dítě věří tomu, že z domu do ulice
vede třeba chodba tajná.
o takové věci domovní důvěrnice
nemá ani šajna, á-á.

Dítě školou povinné
dovede to, co my ne:
dejme tomu v elektrice
průvodčí se rozplyne.
Dítě bloumá po Africe,
loví lvíce a my ne.

Jez - Ivan Mládek

^ANa vodu už ^{E7}jezdím jenom s ^AVendou, s ^{E7}Vendou,
^Ado kanoe ^{E7}nevlezu už s ^ABendou, s ^(E7)Bendou,
^{Hmi}Jenda ^{E7}Benda ^Anemožný je ^{F#7}zadák,
^{H7}nemá vlohy a je ^{E7}laj-, laj-, lajdák,

Von ^Aví, že šumí les, že ^{F#7}kvete bílý bez,
že ^{H7}v dáli hárá pes, že ^{E7}vysouší se mez
a že ^Amostem cloumá rez, že ^{F#7}říčka jde skrz ves,
ale ^{H7}nevšimne si, že se blíží ^{F7}jez, ^{E7}jez, ^Ajez.

Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou,
proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou,
Jenda Benda sjel na vodu mělkou,
spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou,

Já měl náladu zlou, von zničil keňu mou,
už nikdy, houpy hou, s ní nepoplují mhou,
tedy šetřím na novou, na laminátovou,
už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

V blbým věku - Xindl X

1: Ujel mi^C vlak i poslední^G metro,
ještě jsem^{Ami} nebyl in a už jsem^D retro.
Než jsem se z^F pulce vyloup v^G samce, co má^C všechno pod pal^{Ami}cem,
^Fv den svý šance na poslední jamce zaspal ^Gjsem.

2: Ujel mi^C vlak, tak už to^G chodí,
hlavu^{Ami} nevěším, pojedu^D lodí.
Než si to^F hodit, spíš se^G hodím do po^Chody u vo^{Ami}dy
a^F počkám si až retro zase přijde do ^Gmódy.

RF: Jó,^F stále^G mě to baví^{Ami}, sázet se s osudem, byt^F čas utíká víc, než je^G milo.
^FStále^G věřím, že ze ^{Ami}mě ještě něco bude, ^Fno jo, ale co když už^E bylo?

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím,
^{Ami}každopádně^F jsem zas v blbým^G věku
a jedu ^{Ami}mimo trať a ^Fříkám si tak ^Cať,
vždyť všechny ^Gmosty vedou ^Fbeztak po stý^G přes tu stejnou^{Ami} řeku.

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím.
^{Ami}Každopádně^F jsem zas v blbým^G věku
a pluju ^{Ami}proti proudu ^Fvstříc poslednímu ^Csoudu
a jsem radší^G vám všem^F pro smích než a^Gbych byl sobě^{Ami} k breku.

2x: ^F, ^G, ^{Ami}

Na na na...

Včera mi^F bylo málo,^G dneska je mi^{Ami} moc.

3: Ujel^C mi vlak před rokem^G v dubnu, ještě jsem^{Ami} nezmoudřel a už zas^D blbnu.
Jak^F dopustil jsem ^Gto, že život protek^C mi mezi prs^{Ami}ty?
^FNevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co ^Gs tím.

RF: Jó,^F stále^G mě to^{Ami} baví, sázet se s osudem, ^Fted' mám v kapse jen poslední^G kilo.
^FStále^G věřím, že ze ^{Ami}mě ještě něco bude, ^Fno jo, ale co když už^E bylo?

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím,
^{Ami}každopádně^F jsem zas v blbým^G věku
a jedu ^{Ami}mimo trať a ^Fříkám si tak ^Cať,
vždyť všechny ^Gmosty vedou ^Fbeztak po stý^G přes tu stejnou^{Ami} řeku.

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím.
^{Ami}Každopádně^F jsem zas v blbým^G věku
a pluju ^{Ami}proti proudu ^Fvstříc poslednímu ^Csoudu
a jsem radši^G vám všem^F pro smích než a^Gbych byl sobě^{Ami} k breku.

4x: ^{F, G, Ami}

Na na na...

Včera mi^F bylo málo,^G dneska je mi^{Ami} moc.

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím,
^{Ami}každopádně^F jsem zas v blbým^G věku
a jedu ^{Ami}mimo trať a ^Fříkám si tak ^Cať,
vždyť všechny ^Gmosty vedou ^Fbeztak po stý^G přes tu stejnou^{Ami} řeku.

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím.
^{Ami}Každopádně^F jsem zas v blbým^G věku
a pluju ^{Ami}proti proudu ^Fvstříc poslednímu ^Csoudu
a jsem radši^G vám všem^F pro smích než a^Gbych byl sobě^{Ami} k breku.

2x: ^{F, G, Ami}

Na na na...

Včera mi^F bylo málo,^G dneska je mi^{Ami} moc.

Jednou mi fotr povídá (z filmu Šakalí léta)

^AJednou mi fotr ^{A7}povídá

^DZůstali jsme už sami dva

^EA že si chce začít taky trochu ^Ažít

^ANech si to projít ^{A7}palicí

^DA nevracej se s opicí

^ESnaž se mě, hochu, trochu pocho^Apit

Já ^Ešel, šel dál, Baby, ^Akam mě Pánbůh zval

Já ^Ešel, šel dál, Baby, a ^{D7}furt jen tancoval

^ANa každý divný hranici

^DNa policejní stanici

^EHrál jsem jenom rock and roll for ^Ayou

Přiletěl se mnou černej čáp

Zobákem dělal rocin'klap

A nad kolíbkou Elvis Presley stál

Obrovskej bourák v ulici

Po boku krásnou slepici

A lidi šeptaj: Přijel ňákej král

Já šel, šel dál Bejby kam mě Pánbůh zval ...

Pořád tak ňák nemohu

Chytit štěstí za nohu

A nemůžu si najít klidnej kout

Bláznivý ptáci začnou řvát

A nový ráno šacovat

A do mě vždycky pustí silnej proud

Lokomotiva - Poletíme

G D

1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo

Em C

a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát

G D Em C

R: Jsi Lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
můžeme si takhle volat, když budeme chtít

R:

3. Každěj příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každěj večer spláchnu půlnočním expresem

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako zvon,
a ty nestratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

R: 2x

Bláznova ukolébavka

1. ^DMáš má ovečko^A dávno spát
i^G píseň ptáků^D končí
kvůli nám přestal vítr vát jen můra zírá zvenčí
Já^A znám její zášť tak^G vyhledej skryš
zas^A má bílej plášť a^G v okně je^A mříž

Ref:

^DMáš má ovečko^A dávno spát
a^G můžeš hrát ty mně^E můžeš hrát
Vždyt^D přijdou se^G ptát,
zítra zas^D přijdou se^G ptát
jestli ty v^D mých představách^G už^D mizíš

2. Máš má ovečko dávno spát
dnes máme půlnoc temnou
Ráno budou nám bláznům lhát
že ráda snídaš se mnou
Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám
kdž tebe mám rád když tebe mám rád

Básnířka - Jaromír Nohavica

G,D,C,D

G Mladička D básnířka C s korálky D nad kotníky G,D,C,D

G Bouchala D na dvířka C paláce D poetiky Emi

S někým se C vyspa G la, někomu C neda G la

Láska jako D hobby

G Tak o tom D napsala C sonet na D čtyři doby

2x G,D,C,D

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti

Ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty

Plná tragiky, plná mystiky

Plná splínu

Tak jí to otiskli v jednom magazínu

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu

od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu

Trochu se napila, trochu se opila

Na účet redaktora

Za týden na to byla hvězdou mikrofóra

Pod paží nosila rozepsané rukopisy

Ráno se budila vedle záchodové mísy.

Múzou políbena, životem potřísněná

Plná zázraků

A pak ji vyhodili z gymplu i z baráku

Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky

Ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky

Cítila u srdce, jak po ní přešla

Železná bota

Tak o tom napsala sonet ze života

Pak jednou v pondělí, přišla na koncert na koleje

A hlasem pokorným prosila o text Darmoděje

Péro vzala, pak se dala

Tichounce do pláče

/:A její slzy kapaly na její mrkváče:/

Blues folsomské věznice - Greenhorns

Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhle dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulanou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Mary, babička Mary - Ježek + Voskovec + Werich

Ami Štěchovická laguna když dřímá
v zadumaném stínu Kordylér,
Dmi pirát zk*Ami*rvavenou šerpu ždímá,
H7 kapitán pucuje re*E*volver.

Ami Pikovická rýžoviště zlata
čeří se v příboji Sázavy,
Dmi ale za to *Ami*krčmářova chata
Dmi křepčí rykem *E7* chlapské zá*Ami*bavy.

G7 Když tu náhle, co se *C*děje,
G7 divný šelest houštím *C*spěje,
G7 plch, skunk, *C*vše utíká
F po *F#dim*stráni od Medni*E*ka.
pirát zděšen tvář si zakryje,
Dmi rudé squaw se *Ami*chvějí a pak vzdychnou:
H7 "Blíží se k nám postrach *E*prérie *G7*."

®: *C*Mary, babička *D7*Mary,
dva *G7*kolťáky za pasem,
nad hlavou *C*točí lasem.
Stoletá Mary, babička *D7*Mary,
ta zkrotí *G7*křepce hřebce,
ať chce, či ne*C*chce. *E7*

Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.

Klika cvakla, v krčmě dveře letí
a babička vchází do dveří,
"Pintu ginu, lumpové prokletí!"
bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změnil v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo
s šlajsnou svatojánských atolů.

®: Mary, babička Mary,
pádluje bez námahy
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary
jde do volebního boje za kovboje.

Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji Polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila
volébní agitace.

®: Mary, bojovná Mary,
už neseďává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Okoř

G

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D7 G
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samotný na světě,
D7 G G7
sotva pletu nohama,
C G A7 D7
na konci té cesty trnitý stojí krčma jako hrad,
G
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
D7 G
začli sobě notovat.

G D7

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
G D7 G
bílá paní šla už dávno spát,
D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G D7 G G7
o půlnoci chodit strašívát,
C G
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 D7
nesmí z hradu pryč,
G D7
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G D7 G
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

Bedna od whisky

1. aDneska mi už Cfóry
ňák anejdou přes pysE7ky
astojím s dlouhou Ckravatou
na abedně E7od whisaky
stojím s dlouhým obojkem jak stároveň pinč
tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč

- ® TakAkopni do týDbedny, aťEpanstvo nečeká A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho báru já sucho v krku mám
tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám

- 2 Mít tak všecky bedny od whisky vypitý
postavil bych malej dům na louce ukrytý
postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem
a chlastal by tam Ben

- 3 Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát
moh' jsi někde v suchu tu svojí whisky pít
a nemusel jsi hochu na krku laso mít

- 4 Až kopneš do tý bedny jak se to děláva
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok
má to smutnej konec a whisky ani lok

Pijte vodu - Jarek Nohavica

C G C

R: [: Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum ! :]

C

1. Jeden smutný ajznboňák

G C

pil na pátém nástupišti Air-koňak.

C

Huba se mu slepila

G C

a diesellokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů

pijou becherovku přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři

mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodku značky Gorbačov

a potom povedal som všeličo a voľačo.

Vyfásol som za to tri roky,

teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. My stežny chłopci z Warszawy,

chodime podrugim za robotou do Ostravy.

Štery litry vodky i mnužstvo piv,

bardzo fajny kolektiv.

R:

5. Jedna paní v Americe

ztrapnila se převelice.

Vypila na ex rum,

poblila jim Bílý dům.

R:

Jarek Nohavica - Hlídač krav

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F G C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F G C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Kozel - Jarek Nohavica

C F
Byl jeden pán ten kozla mněl

G C
velice si s ním rozumněl
Měl ho moc rád, opravdu moc
Hladil mu fous na dobrou noc

Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jeje
Svázal kozla na koleje

Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak

Rovnou - Greenhorns

G G7
1. Tak už jsem ti teda fouk',
C G
prsten si dej za klobouk,
C G
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
D7 G
to ti říkám rovnou.

2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

3. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.

4.=2.

Slavíci z Madridu - Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Ami E Ami

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

E Ami

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,

E Ami

vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,

E Ami

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Ami

nechte mě příjemně snít,

Dmi Ami

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E Ami

zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,

oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,

dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,

někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,

mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,

zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,

kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Dobrák od kosti - Chinaski

D,A,G,G

D Má milá *A* jak ti je tak *G* jak ti je? *G*

D Jsem ten, kdo *A* jednou tvý *G* tělo zakryje *C*

D Jsem ten, *A* kdo tě jednou *G* oddělá *G*

D Potkalas *A* zkrátka *G* kohos neměla *C*

D,A,G,G

D Jsi budoucí *A* krev *G* v mojí posteli *G*

D Jsem ten, kdo tě *A* jednou jisto *G* jistě zastřelí *C*

D Jsem ten, kdo ty *A* tvoje krásný oči jednou *G* zatlačí *G*

D Jsi moje všech *A* no a mě to *G* nestačí *C*

Ref. *D* Je to vážně silná káva *A* pláč a nebo vztek

G7 nic už s tím nenaděláš

D nech mě jenom hádat *A* jak jsi hebká na dotek

G7 krásná a nedospělá

Víš všechno má aspoň malý kaz

jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz

Má milá vždyť mě znáš jsem dobrák od kosti

a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí

2x *D* Sejde z očí sejde z mysli jen *A* blázen věří na nesmysly

G láska je čaroděj a ticho prý léčí ale zákon hovoří jasnou řečí

2x Ref.

Má milá jak ti je tak jak ti je

jsem ten kdo jednou tvý tělo zakryje *C*

Šrouby a matice - Mandrage

Mezi zemí a ^A nebem
A širým ^E světem
Je jeden ^{Hmi} náš
Tak dobře ho ^D znáš ^E
Mezi nebem a ^A zemí
Jsou věci ^E který
Moje milá ^{Hmi}
Můžu jen ^D já ^E

Tahat tě ^A za vlasy, dýchat ti ^E do tváře,
Dělat si ^{Hmi} nároky na tvoje ^D polštáře
Sahat ti ^A pod sukni, kousat tě ^E na ruce
Dělat ti ^{Hmi} snídani, říkat ti ^D opice.

Mezi světlem a ^A nocí
Houpu tě ^E v bocích
Na tisíc ^{Hmi}krát, ^D dělám to ^E rád
Mezi nocí a ^A světlem
Zimou i ^E létem
Je spousta ^{Hmi} rán,
kdy můžu jen ^D sám ^E

Tahat tě ^A za vlasy, dýchat ti ^E do tváře,
Dělat si ^{Hmi} nároky na tvoje ^D polštáře
Sahat ^A ti pod sukni, kousat tě ^E na ruce
Dělat ti ^{Hmi} snídani, říkat ti ^D opice.
Platit ti ^A výdaje, prdět si ^E v vaně
Kvůli tvé ^{Hmi} pověsti porvat se ^D v hospodě
nosit ti ^A lekníny, vrtat ti ^E police.
Jsme časem ^{Hmi} kalený šrouby a ^D matice

Tahat tě ^A za vlasy, dýchat ti ^E do tváře,
Dělat si ^{Hmi} nároky na tvoje ^D polštáře
Sahat ^A ti pod sukni, kousat tě ^E na ruce
Dělat ti ^{Hmi} snídani, říkat ti ^D opice.
Platit ti ^A výdaje, prdět si ^E v vaně
Kvůli tvé ^{Hmi} pověsti porvat se ^D v hospodě
nosit ti ^A lekníny, vrtat ti ^E police.
Jsme časem ^{Hmi} kalený šrouby a ^D matice

Vysoko ^A nad zemí,
životem ^E kalený,
navěky ^{Hmi} spojení.
Šrouby a ^D matice

Šrouby a ^A matice

Šrouby a matice

Šrouby a matice

Šrouby a matice

Barbora píše z tábora - Uhlíř Jaroslav

D

Maminko, tatínku

A7

posílám Vám vzpomínku
z letního tábora

D

Jistě víte, že Vám píše Vaše dcera Barbora

D

Strava se nedá jíst

A7

dneska byl jen zelný list
polívka studená

D

co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena

Myslela jsem prostě, že

budou různé soutěže

Slíbili bojovku

pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku

Štefan, hlavní vedoucí

chodí s naší vedoucí

kteřá je příšera

scházejí se, líbají se u totemu za šera

Emi A7

R: Proč jsem se nenarodila

D Hmi

o pár let dřív

Emi A7

dneska bych krásně chodila

D D7

se Štefanem, co říká si Steve

Emi A7

Proč jste mě prostě neměli

D Hmi

o pár let dřív

Emi A7

Řekla bych: Nebuď nesmělý

D

líbej mě Steeve

Závěrem dopisu ještě trochu popisu

ta bréca vedoucí

je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí

Když běží po lese

všechno na ní třese se

Užívá make-upu

co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu

R: Proč jsem se nenarodila

PS:

Pošlete dvě tři sta

jsem bez peněz dočista

Pojedem do Písku

máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku

Když jsme se koupali

všichni na mě koukali

Je to tím, že možná

v jednodílných plavkách už jsem

už jsem prostě nemožná

R: Proč jsem se nenarodila...

Není nutno - Uhlíř Jaroslav

C Dmi

Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo

G7 C G7

hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

C Dmi

Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí

G7 C

nemít žádné kamarády, tomu já říkam neštěstí.

Ami C

Nemít prachy - nevadí.

Nemít srdce - vadí.

Zažít krachy - nevadí.

Ami F G G7

Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.

/: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.

Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :/

Buráky - Michal Tučný

C F C
1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
D7 G7
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
C F C
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
D7 G7 C
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

C F C
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
D7 G7
je lepší doma sedět a louskat buráky,
C F C
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
D7 G7 C
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá:"Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj':"Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Černý muž

C F C C G C

1. Černý muž pod bičem otrokáře žil
kpt. John Brown to zřel

Glory, glory...

2. Sebral z Virginie černých přátel šik
prapor svobody tam zdvih

Glory, glory...

3. Hrstka statečných však odolána
kpt. John Brown je jat

Glory, glory...

4. Zvony z Charlestonu v dáli temně zní
na pozdrav to poslední

Glory, glory...

5. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí
jeho duch však kráčí dál

Glory, glory...

Severní vítr - Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

G Emi

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,

C G

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Emi C

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

D7 G

a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

tam marně budeš mi psát,

sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě

já nechám si tisíckrát zdát.

G7 C

R: Severní vítr je krutý,

G D7

počítej, lásko má, s tím,

G G7 C

k nohám Ti dám zlaté pruty

G D7 G

nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,

už slyším je výt blíž a blíž.

Už mají mou stopu, už větří, že kopu

svůj hrob a zatloukám kříž.

4. Zde leží ten blázen, co chtěl dům a bazén

a opustil svou krásnou tvář.

Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek

a nad hrobem polární zář.

R:

Stará archa - Spirituál kvintet

D7 G D7 G
R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
D7 G
kocábku náram-, náramnou. :]

R:
G

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou.

R:
G

*: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
D7 G
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
kocábku náram-, náramnou.

R:
*:
R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

R:
*:
R:
R:

Waldemar Matuška - Jó třešně zrály

1.

^CJó, třešně zrály,
^Gzrovna třešně ^Czrály,
sladký ^{E7}třešně z ^{Ami}rály a v ^Flahej ^{G7}vítr ^Cvál^G,
a ^Cjá k horám v dáli, k ^Gmodrej m horám v ^Cdáli,
sluncem, k ^{E7}terý ^{Ami}pálí, tou ^Fdobou s ^{G7}tádo ^Chnal^{G7}.

®: ^CJó, třešně ^{Ami}zrály, z ^{Dmi}rovna ^{G7}třešně ^Czrály,
sladký ^{E7}třešně ^{Ami}zrály^F, a ^{Dmi}jak to ^{G7}bylo ^Cdál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál. ®:
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král. ®:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal. ®:

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál. ^{G#7, C}

Znouzectnost - O ztraceném stínu

Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi, Ami

*Ami*Stín *Emi*běží *Ami*po zdi,
*Emi*někam *Ami*ztratil *Emi*se mu *Ami*pán. *Emi*
*Ami*Svíjí *Emi*se a *Ami*skáče –
*Emi*už je *Ami*velmi *Emi*udýchán. *Ami, Emi*
*C*Nemá *G*nikde *C*stání,
*G*aby *C*si moh' *G*vyde *C*hno *Emi*ut,
*Ami*než za *Emi*padne *Ami*slunce *Emi*
musí *Ami*pána dos *Emi*tihnout. *Ami, Emi*
*C*Marně *G*přemýš *C*lí,
jak *G*se *C*to všech *G*no mo *C*hlo *Emi*stát.
*Ami*Kdyby *Emi*se ne *Ami*styděl,
*Emi*tak by *Ami*začal *Emi*hrozně *Ami*řvát. *Emi*

®: *Ami*Laj laj *Emi*la láj, laj laj la láj, laj laj la láj, láj láj

*Ami*Laj laj *Emi*la láj, laj laj la láj, laj laj la láj, láj láj

*Ami*Hej, hej, hej, hej, hej, hej, *Ami, Emi*ho *Ami*hó

Se strážníkem na rohu teď stojí jeden pán.
Neví, co má říci na to, nač byl dotázán.
Doklady má v pořádku a není podroušen.

Kam se poděl jeho stín, to kdyby věděl jen.
Strážník na něj poulí oči netuše, co s tím.
Není slušné chodit venku nemajíce stín, jó jó.

®: Laj ... ho hó ..

M: *Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi*

Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi

C, G, C, G, C, G, C, Emi

Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi, Ami, Emi

Slintá slunce na obzor, stín letí ulicí.
Pán je skoro pohlcen policejní stanicí.
V tom se něco mihne a příběh je dokonán.
Pán se válí po zemi svým stínem omotán.
Dobře končí píseň o tom, jak se ztratil stín.
Nebýt šťastné náhody, tak kdopak ví, co s tím, jó, jó.

®: Laj laj la láj, laj laj la láj, laj laj la láj, láj láj

Laj laj la láj, laj laj la láj, laj laj la láj, láj láj

Laj laj la láj, laj laj la láj,

laj laj la láj, *Ami*láj *Emi*láj

Laj laj la láj, laj laj la láj,

laj laj la láj, *Ami*láj *Emi*láj *Ami*láj

Waldemar Matuška - Růže z Texasu

Je^Edu Vám takhle^{E7} stezkou dát^A koňům v řece^E pít
v tom potkám holku hezkou až^{H7} jsem Vám z koně slit
Měla^E kytku žlutých^{E7} květů, snad^A růží, co já^E vím
znám plno hezkejch ženskejch květů, ale^{H7} tahle hraje^E prim

R:

^{E7}Kdo si^A kazí smysl pro krásu, ať s^E tou a nebo s tou
Děj si říct, že kromě Texasu tyhle^{H7} růže nerostou
Ať máš^E koltak nízko^{E7} u pásu, ať jsi^A třeba zloděj^E stád
tyhle žlutý růže z Texasu budeš^{H7} pořád mít už^E rád

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a že hrozně rada tanci, však právě nemá s kým
tak já jsem se ji nabídl, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát

Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát
ona byla krásná, stihla, rovná, skrátka akorát

®:

Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou
tak v duchu pořád hladím tu tuží voňavou

®:

Karel Kryl - Karavana mraků

Kapo na 3. je fajn

1. ^CSlunce je zlatou skobou ^{Ami}na vobloze přibitý,
^Fpod sluncem ^Gsedlo kože^Cný, ^{G7}
^Cpod sedlem kůň, pod koněm ^{Ami}moje boty rozbitý
^Fa starý ^Gruce sedře^Cný.

R: ^{C7}Dopředu ^Fjít s tou ^Gkaravanou ^{Ami}mraků,
schovat svou ^Fpleš pod ^Gstetson děra^{Ami}vý,
/: jen kousek ^{Dmi}jít, jen ^{G7}chvíli, ^{Ami}do soumra^{Dmi}ku,
až tam, kde ^{Ami}svítí město, ^Eměsto běla^{Ami}vý. :A7
Gmi

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený,
a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
/: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

4. ^CSlunce je zlatou skobou ^{Ami}na vobloze přibitý,
^Fpod sluncem ^Gsedlo kože^Cný, ^{G7}
^Cpod sedlem kůň, pod koněm ^{Ami}moje nohy rozbitý
^Fa starý ^Gruce sedře^Cný.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví,
/: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Červená řeka

D

G

Nebo C F G7

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí

D

A7

a kde ční červený kamení,

D

G

žije ten, co mi jen srdce ničí,

D

A7

D

koho já ráda mám k zbláznění.

2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,

já ho znám, srdce má dřavý,

ale já ho chci mít, mně se líbí,

bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,

nejhezčí z kovbojů v okolí,

věstu má ušitou z hadích kůží,

bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,

kdy mu prý už to svý srdce dám,

ale já odpovím, že čas maří,

srdce blíž Červený řeky mám.

5.=1.

6.=2.

7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,

hlavu mám bolavou závratí,

ale já přesto dál budu věrná,

dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dezertér - Původní Bureš

Am F
Serval si uniformu

C G
a prolez dírou v plotě
kvetly tam pampelišky
na plotě bylo kotě
jéjeje
na plotě bylo kotě
jéjeje

Vydal se cestou k městu
a schovával se pro ty
zelený tepláky
a šněrovací boty
jéjeje
a šněrovací boty
jéjeje

C
Tak to je dezertér
G
hlavu má zakloněnou
F
s pohledem do sluníčka

C G
armádo na viděnou

Am F
jéjeje

C G
armádo na viděnou

Am F
jéjeje

Do města nedošel
schoval se radši v kopcích
a ranní noviny
přinesly jeho popis
jéjeje
přinesly jeho popis
jéjeje

Marie Dvořáková
z baráku u kostela
přečetla noviny
dlouze se zamyslela
jéjeje
dlouze se zamyslela
jéjeje

Tak to je ...

Hrnek na nočním stolku
vylezla z pod peřiny
do báglu dala triko
chleba a starý džíny
jéjeje
chleba a starý džíny
jéjeje

a v lese mezi stromy
pověsila to prádlo
na pařez dala chleba
a na ten chleba sádlo
jéjeje
a na ten chleba sádlo
jéjeje

Tak to je ...

(Na tlumené struny v libovolné poloze:)
Za dva měsíce
dole na nádraží
do vlaku směrem na Prahu

vlez, ňákej, fousatej, chlap

Tak to je ...

Waldemar Matuška - Hloupá žába (Pete Seeger)

C

Je most a příkop a přes vodu v něm

Dm

Si žába skáče tam i sem

G

Inu hloupá žába nic víc neumí

Neví, že to v blátě klouže

Ted' jí hlava kouká z louže

A kdo je chytrý, ten mi rozumí

Tak se jí člověk, moji drazí

Po hříchu, po hříchu

Dostane někdy do nesnází

Pro pýchu, pro pýchu

Je jak ta žába

Co nic kloudně neumí, neumí

A kdo je chytrý, ten mi rozumí

„A co takhle pískat ...“

Bratři Ebenové – Trampská

Dmi Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou
a dálka tolik vzdálená je *Dmi* blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády
a v křoví někdo tiše *G* Vlajku *Dmi* píská,
G najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,
tak *Dmi* ňák, tak *G* ňák, ňák *Dmi* tak.

®: Pojd' *F* dál, s námo se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,
a vedle sebe máš o šišku *Dmi* víc,
pojd' *F* dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a číro s melounem,
a meky, miky, vrt, a dál už *G* nic, dál už *Dmi* nic.

Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

®:
